

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 34P/228/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113229969
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Šimková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3113229969.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou Mgr. Katarínou Šimkovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa X. H., P.. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa rodičov : matky Z. H. Z.. U., štátnej občianky Slovenskej republiky, trvale bytom I. XXX a otca X. H., štátneho občana Slovenskej republiky, trvale bytom I. XXX, X.. Č.. Y. Č. Z., Z. XXX, právne zastúpeného Mgr. Tomášom Dohálom, advokátom so sídlom Lúčna 491, Trenčianska Turná, o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu takto

rozhodol:

Maloletá X. H., P.. XX.XX.XXXX, sa zveruje do osobnej starostlivosti matky.

Právo zastupovať maloletú X. a spravovať jej majetok budú vykonávať obaja rodičia.

Otec je povinný prispievať na výživu maloletej X. sumou vo výške 150,- Eur mesačne, s účinnosťou od 01.03.2013, ktoré je otec povinný prispievať k rukám matky, vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred.

Dlh otca na zameškanom výživnom pre maloletú X. za obdobie od 01.03.2013 do 28.02.2015 vo výške 3.000,- Eur súd otcovi p o v o ľ u j e splácať v mesačných splátkach po 100,- Eur mesačne, spolu s bežným výživným k rukám matky, až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania zo dňa 23.10.2013 sa matka maloletého dieťaťa domáhala úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej X.. Navrhla, aby súd rozhodol o zverení maloletej do jej osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal povinnosťou prispievať na jej výživu sumou 150,- Eur mesačne s účinnosťou od 01.03.2013. Poukázala na to, že od marca 2013 nežijú s otcom dieťaťa spolu, kedy on opustil spoločnú domácnosť, pričom odvtedy jej otec na výživu dieťaťa neprispieval, začal prispievať až v októbri 2014. Na pojednávaní matka uviedla, že zatiaľ je vydatá za otca dieťaťa, ich manželstvo trvá, ale už podala návrh na rozvod manželstva. Uviedla, že od marca 2013 nežijú s otcom dieťaťa v spoločnej domácnosti, kedy on odišiel pracovať do Českej republiky a už sa nevrátil. Ďalej uviedla, že ona spolu s dvomi deťmi a jej rodičmi býva v rodinnom dome, ktorý je vo vlastníctve jej rodičov. Na náklady bývania im prispieva sumou 50,- Eur mesačne, pretože viac si dovoliť nemôže. Poukázala na to, že ich spoločný syn O. je už plnoletý, štúdium už ukončil a v súčasnosti je evidovaný na úrade práce a len brigádnicky si privyrába. Matka trvala na určení výživného späťne od marca 2013,

odkedy otec opustil spoločnú domácnosť. Poukázala na to, že návrh si nemohla podať skôr, pretože o otcovi dieťaťa nemala žiadne informácie, nevedela, kde sa nachádza, nemala na neho žiadny kontakt, ani jeho sestra o ňom nemala informácie. Odišiel náhle, len deťom povedal, že sa približne po dvoch mesiacoch vráti. V tom čase nemala vedomosť o tom, že už nepríde. Návrh si podala až keď zistila, kde otec pracuje. Uviedla, že otec po svojom odchode na výživu detí neprispieval ničím, hoci dovtedy riadne prispieval na výživu detí a na chod domácnosti.

Otec maloletej mal predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené, pojednávania sa nezúčastnil, jeho neprítomnosť ospravedlnil jeho právny zástupca, ktorý uviedol, že otec súhlasí so zverením maloletej do osobnej starostlivosti matky a súhlasí aj s navrhovanou sumou výživného 150,-Eur mesačne s tým, že zameškaný dlh by žiadal platiť v splátkach, a aby sa prihliadlo na to, že otec už dobrovoľne 4-krát zaplatil na výživné po 150,-Eur. Právny zástupca otca na pojednávaní žiadal, aby výživné bolo otcovi určené až od začatia súdneho konania, t.j. od 23.10.2013, teda nie späťne pred podaním návrhu v zmysle návrhu matky, pretože sa domnieva, že nie sú splnené podmienky pre späťne určenie výživného, ktoré možno u maloletých priznať späťne len z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Otec maloletej bol vo veci vypočutý v Českej republike dožadným Okresným súdom v Tachove a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Otec maloletej pri výsluchu uviedol, že so zverením maloletej do výchovy matky súhlasí a momentálne je schopný hrať aj navrhované výživné vo výške 150,- Eur. Nie je však schopný dlh na výživnom uhradiť naraz, a preto žiada o povolenie primeraných splátok na dlhšiu dobu. Uviedol, že dlh by bol schopný splácať po 100,- Eur mesačne. Pri výsluchu otec uviedol, že súhlasí s tým, aby výživné bolo určené a dcéra bola zverená matke s účinnosťou od 01.03.2013. K starostlivosti matky o maloletú nemal žiadne výhrady. Uviedol, že dcére na výživu prispieva sumou 150,- Eur mesačne od októbra 2014. Dovtedy na výživu dcéry neprispieval, pretože k tomu mal svoje dôvody morálneho charakteru. Myslí si, že keď posledných 10 rokov živil celú rodinu on, vrátane manželky, bolo by oprávnené, aby sa chvíľu starala aj ona. Uviedol, že od marca 2013 nemal s dcérou osobný kontakt, nenavštívil ju, a keď ju asi dvakrát kontaktoval telefonicky, rozprávali sa iba krátko. Pokúšal sa ju kontaktovať aj na sociálnej sieti, avšak neodpovedala mu. Otec uviedol, že býva v Českej republike, býva v spoločnej domácnosti s jeho terajšou priateľkou a ich maloletým synom, ktorý sa im narodil dňa XX.X.XXXX. Bývajú v byte jeho priateľky a na náklady bývania platí 4.000,- až 5.000,-Kč mesačne a jeho priateľka spláca úver po 3.400,-Kč mesačne. Uviedol, že od marca 2013 pracoval vo firme Autodoprava Karafiát v Tachově, kde mal hrubý príjem 11.000,- až 12.000,-Kč, čistý príjem cca 9.000,-Kč a k tomu diéty. V júli, v auguste a do polovice septembra 2013 bol nezamestnaný a od septembra 2013 pracuje vo firme Elflein Transport s.r.o. s hrubým príjmom 12.500,-Kč mesačne, pevnými prémiami 4.500,-Kč mesačne a k tomu príspevky a diéty za prácu nadčas. Uviedol, že celková jeho hrubá mzda mesačne býva okolo 20.000,-Kč.

Kolízny opatrovník odporučil maloletú zveriť do osobnej starostlivosti matky a otcovi určiť výživné v sume 150,- Eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil oznámenie o narodení, lustráciu v Sociálnej poisťovni, výpis z obchodného registra, potvrdenie o dávkach vyplácaných matke, správu kolízneho opatrovníka z čl. 16, potvrdenie o príjme otca u bývalého zamestnávateľa, potvrdenie o príjme matky, LV z čl. 30, oznámenie daňového úradu z čl. 40, prehľad zamestnávateľov otca, oznámenie úradu práce z čl. 44, zápisnicu z výsluchu otca, doklad o výške ročného príjmu, potvrdenie o príjme matky, potvrdenie o prídavku na deti, potvrdenie o príjme otca z čl. 76-77, potvrdenie o príjme otca u súčasného zamestnávateľa z čl. 79-81, obsah pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 12C/186/2013 a 30P/56/2014, rozpis výdavkov, potvrdenie o príjme, bankové detaily príkazu, šeky, rozhodnutie Sociálnej poisťovne o dôchodkoch, rodný list maloletého H. H., históriu transakcií, pracovnú zmluvu priateľky otca a doklady o jej príjmoch, oznámenie o dávkach štátnej sociálnej podpory, potvrdenie OSSZ, históriu transakcií priateľky otca a zistil nasledovný skutkový stav :

Maloletá X. pochádza z manželského vzťahu jej rodičov, ktorí nežijú spolu od marca 2013, kedy sa otec odsťahoval zo spoločnej domácnosti a rodina nemala o ňom žiadne informácie, odvtedy neprispieval na výživu detí, prispievať začal až od októbra 2014. Manželstvo rodičov maloletej zatiaľ trvá, matka podala na tunajšom súde návrh na rozvod manželstva, ktorý je vedený pod sp. zn. 30P/56/2014, o jej návrhu nebolo doposiaľ rozhodnuté. Maloletá býva s matkou, ktorá sa o ňu osobne stará, otec sa s dcérou od opustenia domácnosti nestretáva. Maloletá X. má v súčasnosti 15 rokov a je žiačkou 9. ročníka základnej školy. Navštevuje základnú umeleckú školu, výtvarný odbor, kde polročný poplatok predstavuje 55,- Eur. Aktuálne navštevuje jednomesačný prípravný kurz na prijímacie skúšky

na umeleckú školu, ktorý navštevuje dvakrát do týždňa za poplatok 7,- Eur za jeden deň. V súvislosti so zdravotným stavom má bežné výdavky, nie je sledovaná v žiadnej špecializovanej ambulancii.

Matka maloletej je zatiaľ vydatá za otca dieťaťa, ale už podala návrh na rozvod manželstva, ktoré konanie nie je ešte skončené. V spoločnej domácnosti býva spolu s maloletou X., plnoletým synom O. a svojimi rodičmi v rodinnom dome, ktorý je vo vlastníctve jej rodičov. Na náklady bývania im prispieva sumou 50,- Eur mesačne. Matka maloletej je zamestnaná ako učiteľka v materskej škole s priemerným čistým mesačným príjmom v roku 2013 podľa potvrdenia jej zamestnávateľa zisťovaným z obdobia od 01/2013 do 12/2013 vo výške 493,50 Eur a v roku 2014 podľa potvrdenia jej zamestnávateľa zisťovaným z obdobia od 01/2014 do 12/2014 vo výške 525,17 Eur vrátane daňového bonusu. Poberá rodinné prídavky, od septembra 2014 už len na jedno dieťa v sume 23,52 Eur mesačne. Keďže je zatiaľ zamestnaná ako nekvalifikovaná učiteľka, dorába si kvalifikáciu, s čím má tiež zvýšené výdavky podľa jej udania mesačne vo výške cca 100,- Eur vrátane cestovných nákladov. Spoločný syn účastníkov O. býva s matkou, je už plnoletý, štúdium ukončil na konci školského roka 2013/2014 a v súčasnosti je evidovaný na úrade práce a privyrába si brigádnicky. V súčasnosti už matka okrem mal. X. nemá iné vyživovacie povinnosti. Matka nevlastní žiaden majetok väčšej hodnoty.

Otec maloletej je zatiaľ ženatý s matkou dieťaťa, ale od marca 2013 býva v Českej republike, býva v spoločnej domácnosti s jeho terajšou priateľkou a dňa XX.X.XXXX sa im narodil syn H. H.. Bývajú v byte, ktorý je vo vlastníctve jeho priateľky. Náklady bývania otec hradí v sume 4.000,- až 5.000,- Kč mesačne, jeho priateľka spláca úver na kúpu uvedeného bytu po 3.400,- Kč mesačne. Podľa udania otca má otec zo svojej predchádzajúcej podnikateľskej činnosti dlh vo výške 500.000,- Sk, ktorý však t. č. nespláca, je na neho vedená exekúcia. Otec mesačne spláca leasingové splátky po 171,- Eur a splátky poisťky vo výške cca 100,- Eur ročne. Otec nevlastní majetok väčšej hodnoty. Od 03.04.2013 do 09.08.2013 pracoval otec maloletej ako vodič kamiónovej dopravy u zamestnávateľa Radek Karafiát Tachov, kde zarábala čistú mzdu v priemere 9.341,50 Kč mesačne, poberala náhrady 520,- Kč mesačne a stravné v sumách 8.780,- až 18.088,-Kč mesačne, tento pracovný pomer otec rozviazal dohodou. Od 09/2013 je otec zamestnaný ako vodič kamiónovej dopravy v spoločnosti Elflein Transport s.r.o. Bor s priemernou čistou mesačnou mzdou podľa potvrdenia jeho zamestnávateľa zisťovanou z obdobia od 10/2013 do 12/2014 vo výške 16.161,06 Kč (t.j. 589,40 Eur) a popri tom sú mu vyplácané cestovné náhrady v priemernej výške 10.330,- Kč (t.j. 376,75 Eur) mesačne, teda jeho priemerný čistý príjem takto spolu predstavuje 26.491,-Kč (t.j. 966,15 Eur) mesačne. Okrem maloletej X. má otec vyživovaciu povinnosť k mal. H. H. P. XX.X.XXXX, pochádzajúcemu z jeho terajšieho vzťahu. Najstarší syn účastníkov O. ukončil štúdium na konci školského roka 2013/2014. Priateľka otca bola od 23.8.2013 do 22.10.2013 zamestnaná u zamestnávateľa UW - Bohemia s.r.o., od 1.11.2013 do 9.3.2014 bola evidovaná ako nezamestnaná s nárokom na podporu v nezamestnanosti, od 10.3.2014 do 11.4.2014 bola zamestnaná u zamestnávateľa Risastor s.r.o., od apríla 2014 poberala dávky nemocenského poistenia a od 09/2014 poberala rodičovský príspevok, nemá nárok na peňažnú pomoc v materstve.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine číslo 36/2005 Z. z. v platnom znení, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 24 ods. 1, 2 a 3 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného. Ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa. Rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

Podľa § 62 ods. 1 - 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu

svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného. Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods.1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že návrh matky na súdnu úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu je dôvodný, nakoľko rodičia dieťaťa spolu nežijú. Súd rozhodol o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať maloletú a spravovať jej majetok budú obaja rodičia. Pri rozhodovaní o zverení vychádzal súd zo skutočnosti, že starostlivosť o maloletú doposiaľ vykonávala matka, voči ktorej starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky, matka žiadala o zverenie maloletej do jej osobnej starostlivosti, otec súhlasil so zverením maloletej do osobnej starostlivosti matky, taktiež kolízny opatrovník odporučil rozhodnúť o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti matky.

Súčasne súd rozhodol aj o vyživovacej povinnosti otca k maloletej. Je potrebné poukázať na to, že povinnosťou oboch rodičov je venovať všetky sily na dôsledné zabezpečenie výživy detí v záujme ich náležitého telesného i duševného vývoja, za ktorých účelom má povinnosť každý z rodičov vyvinúť všetko úsilie na to, aby zaobstaral prostriedky pre svoje deti. Výška vyživovacej povinnosti nebola medzi rodičmi sporná, otec vyjadril súhlas s matkou navrhovanou výškou výživného 150,- Eur. Kolízny opatrovník tiež odporučil určiť výživné v uvedenej sume. Súd preto rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku a zaviazal otca povinnosťou prispievať na výživu maloletej sumou vo výške 150,- Eur. Uvedenú sumu považoval súd za zodpovedajúcu odôvodneným potrebám maloletej a súčasne za zodpovedajúce schopnostiam a možnostiam rodičov. Súd takto zohľadnil aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť otca. Súd má za to, že je v objektívnych schopnostiach a možnostiach otca prispievať na výživu maloletej určenou sumou.

Vyživovaciu povinnosť otca k maloletej určil súd s účinnosťou od 01.03.2013 v zmysle návrhu matky. Súd určil vyživovaciu povinnosť spätne, teda za obdobie pred podaním návrhu, pričom zobral do úvahy dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré videl v tej okolnosti, že otec dieťaťa v marci 2013 bez vysvetlenia opustil spoločnú domácnosť, pôvodne uviedol, že sa o dva mesiace vráti, ale už sa nevrátil, pričom o sebe nedal žiadnym spôsobom vedieť a matka dieťaťa, ani iní jeho príbuzní, nevedeli, kde sa zdržiava a z uvedeného dôvodu si matka nemohla návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej podať na súde skôr. Od jeho odchodu z domácnosti otec na výživu maloletej ničím neprispieval, nezaujímal sa o ňu a prispievať začal až od októbra 2014. Okrem toho otec pri svojom výsluchu pred dožiadaným súdom súhlasil s určením jeho vyživovacej povinnosti k maloletej s účinnosťou od 1.3.2013 a až na pojednávaní jeho právny zástupca žiadal určiť výživné až od začatia súdneho konania.

Podľa § 160 ods. 1 a 2 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročností určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením

jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Ak súd odsúdil na opakujúce sa plnenie v budúcnosti zročných dávok, treba ich plniť, len čo sa podľa rozsudku stanú zročnými.

V súvislosti s určením vyživovacej povinnosti otca k maloletej v zmysle rozsudku, aj s prihladením na už uhradené výživné, vznikol otcovi dlh na zameškanom výživnom za obdobie od 01.03.2013 do 28.02.2015 vo výške 3.000,- Eur / 24 mesiacov x 150,- Eur = 3.600,- Eur - uhradené výživné 600,- Eur (4 x 150,-Eur)/. V súlade s § 160 O.s.p. súd povolil otcovi splácať tento zameškaný dlh na výživnom v splátkach po 100,- Eur mesačne, pod následkom straty výhody splátok. Súd má za to, že s prihladením na pomery otca, ako aj ním vyslovený súhlas s takouto výškou splátok, je výška splátok spolu s bežným výživným v jeho schopnostiach a možnostiach tak, aby dlh bol splatený v priebehu 30 mesiacov.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne (v troch vyhotoveniach).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 3 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené,
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).

-

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu. V časti rozhodnutia o výchovnom prostredí maloletých detí, je možné podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Toto rozhodnutie je v časti o výživnom predbežne vykonateľné.